

Rudkøbing, den 11. Maj 1947.

Post-Adr.: Box 9
 Rue Villavej 5
 Telefon 480

Kære Erik!

Du har før skrevet til mig selv og andre, at jeg endnu aldrig har sendt dig et Brev, uden at det indeholdt Kritik, og selv om det er lidt overdrevent, er der jo nok alligevel lidt om det. Men jeg kan forsikre dig om, at hvis den Sag, du arbejder for, var mig ligegyldig, saa gad jeg ikke lade høre fra mig. Og er det maaske ikke vore Venner - de som gør det i en god Mening, fordi de holder af os - vi skal lade os kritisere af? Nu kan du maaske mene, at I er hævet over Kritik, og at jeg overvurderer mig selv, hvis jeg mener at have Ret til at irettesætte jer. Det er muligt, men jeg faar ikke Sjølefred, før dette Brev er skrevet.

Det er den senere Tids Udvikling i Kolonien, der gør mig bedrøvet. Jeg tænker i denne Forbindelse ikke paa Bortsalget af de enkelte Huse. Ganske vist var det ogsaa en meget trist Begivenhed, at Privat-Geschäft og Ejer-Egoisme skulde faa Mulighed for at holde sit Indtog i den prægtige Koloni, men det kan ikke bebrejdes jer, naar taabelige Skattelove har gjort det nødvendigt. Men man begriber jo ikke, at Forsynet har tilladt en saadan Udvikling. Vær vis paa, at mange af Sagens gamle Venner er bedrøvede over den "Udvikling".

Men det er den saakaldte Hotelpension i Feriebyen, der gør mig usikker og bedrøvet. Forlængst har jeg faaet at vide af forargede Mennesker, hvor store Kvanta Kød, Myndighederne bevilger til Hotelpensionen. Det har jeg slaaet mig til Ro med ud fra den Betragtning, at det er bedre at give Kødspiserne Mulighed for at faa Lyst til Vegetarisme fremfor ved Fanatisme paa Forhaand at jage dem bort. Saadan har jeg forsvaret Sagen overfor flere Angribere, men jeg skal gerne indrømme, at jeg hellere havde set, at der i Martinus' Ferieby var samme rene Luft paa dette Omraade, som jeg holder i mit eget Hjem.

Det bliver imidlertid værre endnu. Jeg er kommet i Besiddelse af en duplikeret Reklame-Brochure, som I har udsendt. Det fremgaar heraf, at der i Feriebyen er baade Dansesal og Spilleborde. Saa kan man sikkert regne med, at der ogsaa er Tobaks-Os. Disse Ting plejer at høre sammen. Og hvorfor skal man saa undre sig over, at der mod Ekstrabetaling ogsaa serveres Spirituosa? Den ene Daarligdom tager jo den anden med sig. Men alligevel kniber man sig i Armen og siger til sig selv, om man er vaagen. Det er jo Martinus' Ferieby, der er Tale om - ikkesandt? Tænk, at man skal opleve sligt!!!

Det er Spiritus'en, der for mig sætter Prikken over I'et - d.v.s. bringer den virkelige Afsløring af, at I er ved at blive afsporet. Det er

virkelig klogt af jer, at I nu kalder det for Hotelpension i Stedet for Kursted, for et Kursted med Spiritus er dog en Grad for selvmodsigende. - Kan det virkelig være rigtigt, at Martinus' ædle Arbejde er blevet i den Grad inficeret af ussel jordisk Mammon, at man ikke gaar af Vejen for at drive ordinær tarvelig Beværtervirksomhed med Salg af Giftstoffer i Modstrid med de Bøger, I sælger? En vis Konsekvens maa dog forlanges af tænkende Mennesker, uden at vi derfor skal benævnes som intolerante. Man kan ikke baade blæse og have Mel i Munden. Og det er i vor Levevis, vi skal vise, om vi har begrebet noget af den ædle teoretiske Lære.

Det hele er blevet saa mondant og overklasseagtigt, at man slet ikke kender den gamle kære Kosmos Koloni mere. Og de af os, som er jævne Mennesker, der kom i Kolonien for at faa lidt aandelig Føde, maa nu flygte langt bort fra al den Komfort og Bejlen til jordisk Gods, Materialisme og Nydelsessyge, som nu synes at skulle holde sit Indtog. Den Overklasse-Atmosfære er jeg ikke vant til at leve i, og jeg søger den ikke. Jeg maa ogsaa for min egen Sjælefreds Skyld tro, at Martinus i sit Hjerte er imod denne "Udvikling".

Jeg er nødt til at sige disse Ting rent ud, kære Erik, selv om det maaske er haardt, men I maa jo regne med, at det ogsaa for jeres gamle Venner er Lidelse at se, hvad der sker. Saa har vi Valget imellem at tie og blive betragtet som "mere kærlige" eller som jeg at tage om Brændenælden og blive betragtet som Kværulant, intolerant, fanatisk eller hvad alle de kendte Gloser nu engang hedder. Men jeg ønsker, at mine Venner skal vide, hvor de har mig, og derfor spytter jeg ud, naar jeg mener, der er noget i Vejen. Nogen skal jo ogsaa have det ubehagelige Job som aandelige Renovationsmænd.

Nu har jeg faaet lettet mit Hjerte, og jeg tager den Risiko, jeg løber ved at kritisere jer, nemlig at falde i Unaade. Jeg gaar ikke paa Akkord med de Idealer, Martinus i sin Tid har lært mig. Jeg rent ud sagt forlanger Konsekvens, hvis I ønsker, at jeres aandelige Arbejde skal tages alvorligt. Husk paa, hvor mange, der følger jer og grues ved at iagttage den begyndende Degeneration, denne Ofren af Idealerne til Fordel for jordisk Gods. Ser I da ikke den Sky, der gaar over jeres Venners Ansigt og den Pine, deres Sind udsættes for, naar det gaar op for dem, at ikke engang i Martinus' Arbejde følges Teori og Praksis?

Jeg kan kun sige, at hvis Forholdet er saa grelt, som jeres Brochurer giver Udtryk for, saa er det under forkerte Forudsætninger, jeg har skudt Penge til Kosmos Ferieby. Et Dementi vil være særdeles velkomment, hvis det er muligt. Ellers maa en Omlægning i den gode gamle Aand vel kunne lade sig gøre endnu. Ja, det er en afgjort Nødvendighed, hvis alle gode Kræfter fremdeles skal følge jer.

Med kærlig Hilsen

din hengivne

P.S. Jeg ser gerne, at Martinus læser dette Brev.

